

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ
ПРИЈАВЉЕНО: 28. 02. 2019.

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
	425/3		..

Предмет: Одговор на приговор који је проф. др Милена Јовановић, пензионисани професор Филолошког факултета, упутила на Извештај Комисије за избор у звање и на радно место кандидата који су се пријавили на конкурс за редовног професора за ужу научну област *Опита лингвистика* (предмети: *Синтакса, Усвајање првог језика*).

На основу Одлуке Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 2872/1 од 31. 10. 2018. године, а у складу са Законом о високом образовању Републике Србије, као и Правилником о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду (*Гласник Универзитета у Београду*, год. LV, број 200, од 23. новембра 2017), изабрани смо у Комисију за избор кандидата који су се јавили на конкурс за избор у звање и на радно место редовног професора за ужу научну област *Опита лингвистика* (предмети: *Синтакса, Усвајање првог језика*), који је објављен у листу *Послови* бр. 803 од 14. новембра 2018. године. На основу увида у приложену документацију и радове кандидата, Комисија је Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду 8. фебруара 2019. год. поднела Извештај у коме је предложила да се на ово радно место прими проф. др Јасмина Московљевић Поповић, ванредни професор Филолошког факултета. На овај Извештај приговор је 22. фебруара 2019. године (у архиви заведен под бр. 425/1) поднела проф. др Милена Јовановић, пензионисани професор Филолошког факултета Универзитета у Београду.

Комисија је 27. фебруара 2019. год. одржала састанак у пуном саставу, размотрила приговор и утврдила следеће:

1. Подносилац приговора није се изјаснио у чему је и на који начин повређено његово право, те који је његов интерес за подношење приговора.

2. Што се наводи из приговора тиче, Комисија је утврдила:

2а. Иако је то, када је реч о текућем конкурс, потпуно ирелевантно, приликом свих претходних конкурса за избор у различита звања у протеклих тридесетак година др Ј. Московљевић Поповић поштована су сва важећа правна документа и акта, као што су и приликом расписивања овог конкурса такође поштована сва важећа правна документа и акта. Запитаност проф. Јовановић око тога како је Ј. Московљевић Поповић у звању доцента провела седам, тачније шест година и пар месеци без реизбора, има врло једноставан одговор – мировање права и обавеза због рођења детета.

2б. Сумње око избора др Московљевић Поповић у звање ванредног професора такође су неосноване. Комисија ипак сматра да је, колико год приговори проф. Јовановић били застарели и неосновани, неопходно да истакне да је у звање ванредног професора др Московљевић Поповић бира на основу низа радова (в. библиографију) и монографије *Огледи о глаголској поткатегоризацији*, а да је монографија о којој говори проф. др Јовановић, *Савремене синтаксичке теорије I*, била додатна, а никако неопходна ставка приликом њеног избора. У жељи да текст дотера и допуни новим увидима, проф. Московљевић Поповић искористила је своје ауторско право да монографију повуче и она се не налази у библиографији предатој на овом конкурс, нити ју је Комисија разматрала/вредновала.

2в. Наводи око преузимања делова раније објављених радова без навођења података о томе такође су нетачни. Да је пажљивије читала делове текстова поднетих као *Прилог 1* и *Прилог 2*, проф. Јовановић би утврдила: 1. да у монографији *Огледи о глаголској поткатегоризацији* уз наслов поглавља 6 (*Дистрибуција комплементизатора*) стоји звезда која упућује на фусноту чији текст гласи: „Ово поглавље је 2004. год. у нешто

краћем облику и под нешто другачијим насловом објављено у часопису *Јужнословенски филолог* LX, 57–65. У овој књизи се изнова објављује не само зато што је његов садржај проширен, већ и зато што је у непосредној вези са поглављима која следе и битно је за њихово праћење и разумевање“ (за *Прилог 1*), 2. да на почетку трећег поглавља монографије *Корелативне конструкције – теоријске основе анализе* такође стоји фуснота која гласи: „У састав овог поглавља укључени су (са одређеним прилагођавањима, изменама и допунама) моји радови објављени у *Аналима Филолошког факултета* (Moskovljević Popović 2016, 2017)“ (за наводе у *Прилогу 2*), 3. да је у фусноти 40 на стр. 71 исте монографије јасно назначено да: „Делимичан изузетак у том погледу представља моја магистарска теза чију је тему предложио проф. др Љубомир Поповић и која је рађена под његовим руководством. У тези су на језичкој грађи из четири функционална стила савременог језика размотрени неки аспекти употребе корелатива и супституената зависних реченица (Moskovljević 1985)“ (за нетачну тврдњу да се магистарски рад наводи једино у библиографији). Другим речима, да је проф. Јовановић бар покушала да прочита и разуме текстове на које ставља приговор (уместо што је, како изгледа, механички упоређивала њихове делове) можда би била у прилици и да нешто сазна о природи синтаксичких појава које се у њима анализирају, да схвати доказе за понуђене анализе и увиди несувислост својих навода. Овако изгледа да је проф. др Јовановић очекивала да цитати и дефиниције синтаксичких појава преузети из текстова Томе Маретића, Стојана Новаковића, А. Мусића, Вебер Ткалчевића, А. Белића, Мартинеа и Кристала, Матичиног *Речника* и *Енциклопедијског рјечника лингвистичких назива* Р. Симеона почну да се међусобно разликују и мењају у зависности од тога у ком их је раду и које године проф. Московљевић Поповић цитирала (в. крај подвучених параграфа у *Прилогу 2* где се јасно уочава да је реч о цитатима оригиналних текстова).

2г. Тврдња о томе да радови проф. др Московљевић Поповић у периоду од 2009. године (значи, радови од значаја за овај конкурс) „постају полако али сигурно само мање или више дословне прераде дисертације“ (стр. 3 *Приговора*) у потпуности је нетачна у шта је лако уверити се увидом у текстове ових радова. Комисија сматра да је неумесно и крајње непримерено да подносилац приговора који у својој библиографији нема ниједан рад из синтаксе и чији се публиковани опус састоји махом од превода текстова са класичних језика коментарише рецензиране радове објављене у научним часописима и зборницима високог ранга, као и да је то јасан одраз некоректног односа који проф. др Јовановић испољава не само према проф. др Московљевић Поповић, већ и према рецензентима и уредницима ових часописа и зборника (а реч је о *Јужнословенском филологу*, *Српском језику*, *Аналима Филолошког факултета*, *Зборнику посвећеном Александру Белићу*, *Зборнику са Међународног конгреса слависта*, *зборницима МСЦ-а* итд.) (в. библиографију проф. Московљевић Поповић у периоду од 2009. до данас).

2д. Последња тачка приговора проф. Јовановић тиче се одсуства доказа о позитивној оцени педагошког рада проф. Московљевић Поповић у конкурсној документацији, која је крајње необична јер би проф. Јовановић морала да познаје процедуре на факултету са кога је отишла у пензију – Комисија податке о оцени педагошког рада не добија од кандидата (што је и логично), већ из надлежне службе Факултета. Управо на основу података добијених из надлежне службе Комисија је и навела податке у „Извештају“ и „Сажетку“.

Пошто смо са неопходном пажњом размотрили све тачке приговора проф. др Милене Јовановић и утврдили његову неоснованост, као и да кандидаткиња проф. др Московљевић Поповић, ванредни професор на Катедри за општу лингвистику Филолошког факултета Универзитета у Београду, у потпуности испуњава услове за избор, како по овом конкурс, тако и кумулативно у наставно-научно звање за које конкурише на Филолошком факултету Универзитета у Београду, а који су предвиђени Законом о високом образовању Републике Србије и Статутом Филолошког факултета, Правилником о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду (*Гласник Универзитета у Београду*, Година LV, број 200, 23. новембар 2017), као и Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду (донетом на

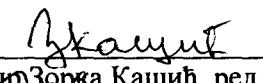
Сенату Универзитета на седници одржаној 22.06.2016. године), те зато, с пуном увереношћу и посебним задовољством, остајемо при првобитном предлогу и изнова предлагемо Изборном већу Филолошког факултета да проф. др Јасмину Московљевић изабере у звање редовног професора на Филолошком факултету Универзитета у Београду.

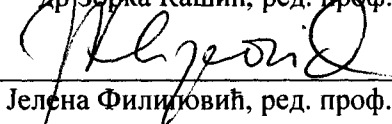
На крају, с обзиром на исказ са почетка приговора проф. др Милене Јовановић да „супротставити се оваквим поступцима представља нашу дужност и моралну одговорност према хуманистичким наукама и њиховој будућности“ (стр. 1 Приговора) Комисија узима слободу да подсети подносиоца приговора и Изборно веће да је проф. др Милена Јовановић све до свог одласка у пензију почетком школске 2018/19. год. активно учествовала у раду Наставно-научног и Изборног већа Филолошког факултета, да је била присутна приликом доношења свих одлука чије преиспитивање сада захтева и да никада није уложила ниједну примедбу, па би било добро да прецизира да ли жели преиспитивање свих одлука Изборног већа и свих комисија за избор, да ли преиспитивање треба да обухвати само садашње чланове Већа, или и оне који су у пензији, да ли треба да обухвати и подобност за менторства докторских дисертација и на који период треба да се односи – од оснивања Факултета или од неког другог датума. Комисија такође сматра да је потребно да Изборно веће подсети да су сада већ бројна подношења приговора и различитих захтева проф. др Јовановић који се односе на изборе чланова Катедре за општу лингвистику отпочела по реговању проф. др Московљевић Поповић на покушај да се ћерка проф. Јовановић, докторанд Миљана Јовановић, запосли на радном месту асистента на Катедри за неохеленистику (чији је управник у том тренутку била њена мајка, проф. др Милена Јовановић) упркос томе што није испуњавала услове за заснивање радног односа на том месту.

У Београду, 27. фебруара 2019. год.

Чланови комисије:

др Весна Половина, ред. проф.

др Зорка Кашић, ред. проф.

др Јелена Филиповић, ред. проф.